

ZAR

LEPOSLOVNI
DIJFSKI
LIST

L. l.

1930
JUNIJ

5.6.

P.B.:

R e f l e k s i j a .

Pesem glasi se preko svetlih dohrav,
 pesem veselja, sladkosti in tajnih vonjav,
 moje srce to tajnostno pesem poslušā,
 ali ne zgame se, v tugi le koplje se duša...

Ti moj cilj - ti zlati moj ideal,
 kako mi blediš se v dalji, v temoti svetel,
 vse hrepenenje moje roke k tebi izteza,
 a bitje moje v temo, le v temo se pogreza...

Pot me vodi preko cvetočih poljan,
 ki jih poljublja solnce - v zlati pa dan,
 ki ga je naznanila svetla, skrivnostna zarja
 moje srce se stugo le razgovarja...

V rajski maj glasi se vedno novi solnce klic,
 zlati maj poljublja tisoč radostnih cvetic,
 moje misli le tužno sklanjajo glave,
 ker ni radosti, ne ~~up~~ od svetle dohrave...

Križ na polju! Obdaja te ljubkost cvetic?
 ali srce naj poslušā ~~naj~~ nem? tvoj klic?
 Ali srce naj zapoje ~~mi~~ pesem križa,
 da se nebo s svojo radostjo približa?...

Iztok:

S i n o č i .

Sinoči je na mojem oknu umrl
 kaktus krvav
 in zatisnil vroče oči...
 Rdeči listi so padli
 na črni asfalt
 kakor kaplje krvi...

 Sinoči sem umrl...

P. B.:

C v e t k e .

Vesna krasna sopke zbira,
 da jih nese na oltar
 njej, ki tugo vso zatira:
 Materi Ševiški v dar.

Jaz pa tebi, draga, zbral sem
 venček rož - v ljubavi tih -
 in jih Vesni krasni dal sem,
 da pač tebi nese jih.

"Vesna, cvetke nesi tja ji,
 ki jih zanjo sem nabral
 in povej, da v mojem gaju
 ljubi je vih r nehali..."

R o ž a .

Pobječe iskal XXX rože sem cvetoče,
 a jih je vendar gledalo oko,
 no, njemu lepšrh, lepših rož se hoče,
 kjer vse sladkosti v svetlo daljnost zro...

Okno vzplamtelo v temi je iščoče,
 v lepoti videlo je rožo to
 in - onemelo / žarno rožo zročče,
 kot o brezupu da bi tožil kdo...

Tolažba, ah, naj meni pač se skrije;
 obdela noč me - zginil jasni dan...
 Resnica : roža ta drugod zdaj klije

in drugim cvet njen krasni darovan ...
 Jaz... oh, ljubav v oko mi solze lije;
 i saj mi nanjo zadnji up končan ...

P.B.:

S l a v e e .

Pal slavce je, čeprav mu je trpljenja
 kazala pot drugačno smer, ljubezni,
 da niltar pač ne strc mu je železni
 usode zakoni - o moč hotenja!

11
348
119

Pel je ljubezen, tugo; kako menja
naklonjenost usode se, dvorezni
usode meč... A končno so mu jezni
viharji ugasnili luč življenja.

Tako nekda j jaz tebe sem slavil le
z besedo, s pesmijo v solzah rojeno,
vse pesmi tebi le so se glasile.

In kloni nisem pred mlačjo nobeno...
A tvoje so oči mi zatemnile:
srce je palo v krvi oskropljeno.

Pobratim:

P i t a n j e .

Znam, da ljubavi staza ne poraste travom.
Znam, da niko ne može, da posadi cveče.
Znam, da se stazom, ceo svet kreča.
Ne znam, zašto prolaze stazom
veseli ljudi i tužni ...

Išao sam već u davno doba,
a noge me nisu vodile ljubavi putem,
U naročju majke, sam pošao putem
i vidio bašte i brda velika - a zioba
mi bila nepoznata tada je reč...

P. B. :

V d v o m u .

In slišal sem radosti spev,
pač kakor spev življenja,
ko v solnčnost dan se je odel;
lepot odmev življenja ...

"Enkrat s sladkostjo pač mladost
enkrat ogrne nas -
le enkrat sije nam sladkost
In - mrak zastrne nas..."

Uživajmo, ko sije nam
z lepoto sestro sreča,
dokler mladost pač klije nam
in ona nam cveteča!"

Zaslišal glas sladkosti sem
in ta se nasmehnila ~~X~~
prisluhnil pa britkosti sem
in ta mi - zagrozila.

Zdaj ne razpotju sem: ne ve
srce, kje, kod naj hodi;
kje gre naj, nikdo ne pove
in nikdo ga ne vodi...

x x x

Petr Bezruč:

K d o p r i š e l n a m o j e m e s t o b o ?

Iz češčine prevedel I z t o k.

Tako malo krvi imam in še z ust
teče mi.

Ko bom med mrtvimi,
nad mano trava,ko gnil v jami bom,
kdo prišel na moje mesto bo,
kdo branil bo dom?

V dušeči dim vitkóvskih peči zagrnjen sem stal,
noč zrla z oči mi,plamen z nozdrvi mi je valoval
naj bil je večer,naj solnce pošiljalo žarke je blage,
jaz stal sem na oski brvi in meril te vrage:
te žide bogate,te grofe z graščine visoke,
jaz umazan rudar,tak prišel sem v jame globoke.
Če je komu na strani diadem se bláščal,
moj pogled pijani se z njim je igral,
sem stisnil pest,moj upor,
gnev rudarja z Beskiú in v gor.
Tako malo krvi imam in še z ust
teče mi.

Ko bom med mrtvimi,~~XXXXXXXXXX~~
nad mano trava,ko gnil v jami bom,
kdo prišel na moje mesto bo,
kdo branil bo dom?

P.B.:

Z a k a j ?

Tvoj mi nauk po tvoje je nezmoten,
ker si bolj pač skušen kakor jaz,
ker pač moj okus je le begoten:
Tja obrača, sem in tu obraz ...

Moja druga je filozofija,
kakor tista, ki jo ti učiš,
duh pač moj drugače se razvija...
In zdaj hočeš ti, da me učiš!

"A srce človeške je globina,
kde skrivnosti njega pač izve?"
Pač ker to že stara je doktrina,
vsak naj svojim potom raje gre!

Moje lastno mi srce neznano
in naj ti skrivnosti njega veš?
Tvoje govorjenje je zlagano;
glej, da drugič svojim potom greš!

Pobratim:

U n o ó i .

Več luna stase nasred nebesnog puta
i gledase svojim očima bledim
te ona tajinstveno óuta - -
Na kraju ja prozora gledim

Iztek:

I n s i d e j a l . . .

In si dejal,
 da se boš vrnil,
 ko tretjič bo pomladna sapa
 v akaciji pod oknom završala,
 ko tretjič bo rdečica nageljev
 na mojem vrtu zaigrala
 in kadar bom v blazino belo
 dvanajsto rdečo rožo vtkala...

Pa se že tretjič pomladni vetri
 v akaciji utihnili
 in so usahnili na mojem vrtu
 nageljni rdeči vsi
 in še te ni...

Sinoči sem pri oknu tkala
 pa sem se vbodla v nežno kožo
 in sem s krvjo v blazino otkala
 trinajsto rdečo rožo
 in še te ni...

Če jutri te ne bo,
 bom vaze alabasterno
 s cvetjem suhim vzela,
 v blazine mehke na verando sela
 in gledala,
 če suho listje še ozlepa
 če morda še kedaj se vrneš ?

P. E. :

V z d i h .

Rajske cvetke,
 rajski spevi
 so odmevi
 tvoji le...
 Naj ti pesem
 ti zapoje
 srce moje,
 o dekle!

Ah, cvetovi,
 sladke sanje...
 Vanje, vanje
 me le vodi moj spomin.
 Rajski dnovi
 rajske cvetke...

V temne klatke
 je zaprto mi srce...

pota ni iz teh dolin,
 tužen bega moj spomin...

Vsa lepota
 me spominja
 nate, moja vila ti.
 In ker tebe ~~XX~~ ~~XX~~
 ni iz dalje,
 radost nima več moči.

P. E. I

Pišem pesem.

Pišem pesem o bolesti,
ki me obiskala je,
ki na moji dolgi cesti
traja mi nastiab je.

Pišem pesem o vrtovih
lepih, kakor rajski vrti
in opojnih nad ovetovih,
in v obližju sika smrti...

Pišem pesem o mladosti;
lepi po mladanski dan,
plašč dražesti, plašč sladkosti,
cilj ti vseh najlepših sanj!

Pišem pesem o ljubezni
čisti, kakor solnčni žar,
ki sovrainiki je jezni
ne stero nikdar, nikdar.

P. E. I

Ne bova se vpraševali

Ne bova se vpraševali, kje, kod naj hodi
srce, da najde čamni cilja krog.
Saj pot je prava ta, ki kš tebi vodi
tja čez v mladosti se smejoči log.

O F O M B A.

Junijska številka je zadnja številka prvega letnika. Letniki se bodo namreč ravnali po šolskem letu. Listi nameravamo izdajati tudi prihodnje šolsko leto in sicer, ako bo mogoče, v več izvodih. Prva številka bo za september. V prihodnjem letniku bomo skušali zadovoljiti vse člane. Listi bomo tiskali na debelejši papir in sicer na obe strani; tudi tisk hočemo izboljšati. Če bo mogoče bomo pričbovali tudi slike.

Morda se kdo čudi, da ni v nobenem listu, tako zvani, uredniški kotic; vzrok je, da lahko opravim vse ustmeno s pisatelji. Kritike lista nismo nobene natisnili, ker smo o tem razpravljali na društvenih sestankih.

Šolsko leto je pri koncu in začenjajo se počitnice. V teh treh mesecih upam, da ne boste popolnoma pozabili našega društva in našega lista. Prosim, da med počitnicami kaj napišete in mi ob začetku prihodnjega šolskega leta izročite.

Urednik.